

нарушаваха 13-то правило на Антиохійскій-аць Соборъ:
„ Ни кто епископъ да дерзаетъ изъ единыя епархій пре-
„ ходити въ другую, ни поставляти кого либо въ цер-
„ кви ея для совершенія священнослуженія, ниже при-
„ водити съ собою другихъ, развѣ прибудеть, бывъ при-
„ званъ писмами митрополита и сущихъ съ нимъ епи-
„ скоповъ, во область коихъ приходитъ. Аще же ни
„ кѣмъ не бывъ призванъ, вопѣ порядка пойдетъ руко-
„ положенія ради нѣкихъ, и ради устроенія церковныхъ
„ дѣлъ, до него непринадлежащихъ, то все содѣянное
„ имъ да будетъ недѣйствительнымъ, и онъ, за безчиніе
„ свое и за безразсудное начинаніе, да понесетъ прили-
„ чное наказаніе, чрезъ немедленное изверженіе изъ сво-
„ его чина святымъ Соборомъ „ (също нарушиха и 35-то
апостолско правило, за което по-горѣ казахме).

9) Тыя хулиха, псуваха при българскій-аць народъ ве-
лика-та Церква съ окружны писма, както и свой-аць
патріархъ, като са осъждаха сами вебѣ на изверже-
ніе споредъ 55-то апостолско правило: “ аще кто изъ
„ клира досадитъ епископу, да будетъ изверженъ. Кня-
„ зю бо людей твоихъ да не речеши зла. „ И въобще
хулиха велика-та Константинопольска Церква, съ нече-
стиви клеветы, а именно като коварна, прельстница,
славолюбива, непостоянна незнающа правила-та
или претворяща еѣ съ лукавство, като еѣ упо-
требѣва за честно и преподобно покрывало на свои-
тъ си мисли и неразумни поступки, за да мамѣ
Българи-тъ. (Виждь окружно-то ныхно писмо, презъ
маія 1870.)

10) Трима-та же отъ тяхъ, Филипуполскій Панаретъ,
Софійскій Доротей и Ловчанскій Пларіонъ отъ 20 декем-